

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/9/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010002
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515010002.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému E. P. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 27. apríla 2016 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13. októbra 2015, sp. zn. 2T/1/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13. októbra 2015, sp. zn. 2T/1/2015, bol obžalovaný E. P. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zo dňa 2.1.2015, sp. zn. Pv/384/14/3304, pre skutok kvalifikovaný ako súbeh prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 01.12.2013 v čase o 22.00 hod. v obci S. vo vchode bytového domu č. XXX bezdôvodne fyzicky napadol D. P. tak, že do neho strkal, udrhel ho päťou do hlavy, ťahal ho za kapucňu bundy, pričom tento, keď sa bránil, zacítil bolesť na malíčku ľavej ruky, čím v dôsledku konania obvineného utrpel zlomeninu stredného článku V. prsta ľavej ruky, trieštivú zlomeninu zasahujúcu do dolného kĺbu malíčka, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosti do 6 týždňov.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bol poškodený D. P. odkázaný s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovaného prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného E. P., t. j. výrokov o vine a treste. Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania sa nestotožnil s argumentáciou okresného súdu vo vzťahu k hodnoteniu vykonaných dôkazov a ani s jeho záverom o oslobodení obžalovaného E. P.. Poukazoval na to, že poškodený D. P. zotrval na výpovedi, že obžalovaný začal s útokom na svoju priateľku J. W., ktorej sa poškodený snažil pomôcť tým, že ju pustil do svojho bytu a zatvoril dvere. Obžalovanému sa to nepáčilo, dostal od obžalovaného rany na tvár, na čo následne pri obrane pred údermi obžalovaného došlo k zraneniu jeho malíčka. Vo vzťahu k výpovediam svedkov J. W., I. P. a E. P. poukazoval na to, že ide o svedkov, ktorí majú blízky vzťah k obžalovanému, keďže svedkyňa J. W. je priateľkou obžalovaného, I. P. je matkou obžalovaného a E. P. je bratom obžalovaného, navyše títo svedkovia v prípravnom konaní využili svoje právo a odmietli vypovedať. Poukazoval ďalej na svedecké výpovede E. B. a H. G., ktorí síce nevideli fyzické napadnutie medzi obžalovaným a poškodeným, ale potvrdili, že obžalovaný nepríčetne búchal a kopal do dverí bytu poškodeného, ako aj na odborné vyjadrenie znalca MUDr. Pamulu, podľa ktorého zranenie

poškodeného vzniklo mechanizmom priamym - priamym pôsobením tvrdého tupého predmetu, ktorý pôsobil na miesta, kde došlo k prejavom zranenia. Násilie bolo vedené do oblasti ľavej ruky - V. prsta, pričom v mechanizme zranenia sa mohol uplatniť úder vedený či už pravou rukou útočníka zovretou v päšť, prípadne i nohou útočníka kopnutím do oblasti ľavej ruky a intenzita pôsoiacej sily pri vzniku zranenia bola stredne veľká. Podľa názoru prokurátora práve konaním obžalovaného došlo k incidentu na mieste verejnosti prístupnom, keď najskôr fyzicky zaútočil na svoju priateľku J. W., ktorú sa poškodený snažil chrániť pred ďalším útokom tak, že ju vpustil do bytu. Z výpovedí poškodeného, ale aj svedkov B. a G., ktorí vyšli zo svojich bytov na hluk a buchot pred bytovky, je podľa názoru prokurátora zrejmé, že obžalovaný sa správal nepríčetne, kopal do dverí bytu poškodeného a vykrikoval. Podľa prokurátora z toho vyplýva, že sa správal agresívne, pričom následne napadol poškodeného, teda osobu, u ktorej sa schovala jeho priateľka a voči ktorému smerovalo i jeho agresívne konanie. Poukazoval aj na to, že poškodený na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom potvrdil, že potom, ako vpustil J. W. do bytu, postavil sa pred dvere bytu a dostal od obžalovaného nejaké rany na tvár, bránil sa pred jeho útokmi, na čo sa mu prst otočil v kĺbe. Podľa názoru prokurátora sa nemožno stotožniť s názorom súdu prvého stupňa, že výpoveď poškodeného nemožno vyhodnotiť ako nepochybne uveriteľný popis skutku. Podľa prokurátora poškodený popísal priebeh skutku v prípravnom konaní, pričom na hlavnom pojednávaní vypovedal s odstupom času od spáchania skutku, avšak podstatnú okolnosť, že ho fyzicky napadol obžalovaný a práve on mu spôsobil predmetné zranenie, podľa názoru prokurátora uviedol jednoznačne a bez pochybností aj po čase, ktorý uplynul od spáchania skutku. Vzhľadom na to, že podľa jeho názoru bolo produkovaných dostatok dôkazov na seba nadväzujúcich a preukazujúcich v ich súhrne vinu obžalovaného, prokurátor preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátorka nadriadenej krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v súlade s písomným odôvodneným odvolaním rovnako navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný E. P. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 29. januára 2016, na verejnom zasadnutí dňa 27. apríla 2016 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu vecí a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovaného E. P., o svedecké výpovede D. P., J. W., I. P., E. P., E. B., ako aj o zistenia a závery vyplývajúce z odborného vyjadrenia znalca MUDr. Mariána Pamulu z odvetvia chirurgie a traumatológie i výpoveď znalca MUDr. Mariána Pamulu, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedeným v napadnutom rozsudku. Tieto svoje skutkové zistenia a právne závery v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaného E. P. spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. pre skutok uvedený v obžalobnom návrhu a kvalifikovaný ako súbeh prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal tento skutok a že by ho spáchal obžalovaný E. P., je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Súd prvého stupňa na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia. Podľa jednej, prezentovanej obžalobou, sa mohol žalovaný skutok stať a mohol ho obžalovaný E. P. spáchať spôsobom uvedeným v obžalobe. Avšak podľa druhej, prezentovanej popierajúcimi výpoveďami obžalovaného E. P. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa a potvrdzovanej aj dôkazmi, ktoré vykonal súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, sa skutok uvedený v obžalobnom návrhu nestal spôsobom uvedeným v obžalobe a obžalovaný ho teda nespáchal. Vykonané dôkazy pritom nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti, v danej veci konkrétne prezentovaných v obžalobnom návrhu nedostatočným a nejednoznačným mechanizmom vzniku zranenia poškodeného (obžalovaný mal do poškodeného strkať, udrieť ho päťou do hlavy, ťahať ho za kapučňu bundy, pričom poškodený, keď sa bránil, zacítil bolesť na malíčku ľavej ruky a mal utpieť zlomeninu stredného článku V. prsta ľavej ruky v dôsledku konania obžalovaného, ktoré však konkrétne - úder päťou do ľavej ruky alebo kopnutie do ľavej ruky v obžalobe ani uvedený nie je). Takýto záver nemožno preto vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci súdom prvého stupňa vykonané dôkazy a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovaného i výpovede súdom prvého stupňa uvedených svedkov na hlavnom pojednávaní, ako aj znalecké zistenia a z nich vyvedené závery pripúšťajú aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej sa žalovaný skutok nestal a obžalovaný ho preto nespáchal. Dôkazy z prípravného konania, na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, umožňovali vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho aj obžalovaný E. P. mohol spáchať, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine.

Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. a/ Tr. por. ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného E. P. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa, k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.